

Predica din Zürich, 29 ianuarie 2006

Totul este posibil fiindcă Isus Hristos este aici. Vă rog să vă așezați. Încă o dată, vă spunem tuturor „*Bine ați venit!*” din inimă, în Numele scump al Domnului. Ne bucurăm că putem fi adunați aici împreună și putem auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu voi da o scurtă mărturie doar, din luna ianuarie, din călătoria misionară. Dar mai întâi aș vrea să-l întreb pe fratele Barillier dacă vrea să spună câteva cuvinte. Eu l-am întâlnit pe fratele Barillier în Africa, într-o călătorie pe care am făcut-o împreună cu fratele Leonard și am văzut în mod deosebit roada slujbei lui. Dumnezeu a dăruit mult, mult har. Am fost mai întâi la Nairobi, apoi mai departe la Kigali, în Rwanda, apoi la Burundi, în Bujumbura, apoi prin Kigali înapoi la Nairobi. Pe urmă am fost la Dar-el-Salam și de acolo la Johannesburg, apoi la Kapstadt și joi m-am întors acasă. Eu o pot spune și în numele fratelui Barillier că Dumnezeu a dăruit mult, mult har.

Trebuie să trăiești lucrul acesta. Circa 150 de frați și de surori ne-au așteptat la aeroport pentru a ne ura „*Bun venit!*”. La despărțire a fost la fel; ei toți ne-au condus până la aeroport ca să-și ia rămas bun. Pur și simplu simți dragostea lui Dumnezeu și simți că roada este acolo.

În adunările de la Nairobi și Dar-el-Salam au fost 150, poate 170 de frați, dar la Kigali au venit aprox. 4500 de oameni. E minunat felul în care ne-a binecuvântat Dumnezeu. Fratele Barillier a vestit în toți acești ani în țările vorbitoare de limba franceză din Africa, la fel ca fratele Jean Lambert, care traduce predicile de aici. Ele sunt transmise în întreaga lume și frații sunt binecuvântați, lucru minunat prin lucrarea lui Dumnezeu.

Îl avem în mijlocul nostru și pe fratele Didier din Paris. Te rog să te ridici, frate, și Dumnezeu să te binecuvânteze! Este el aici? Eu trag nădejde că se traduce și astăzi, pentru că fratele Lambert n-a putut să vină.

Aceasta este mărturia pe care o aduc din cele cinci țări din Africa pe care le-am vizitat în luna ianuarie. Este minunat să vezi că nu se întoarce gol Cuvântul lui Dumnezeu, ci își face lucrarea pentru care a fost trimis.

În ultimele zile am auzit multe lucruri. Eu am fost puțin izolat de lumea din afară, dar am, totuși, câteva lucruri pe care trebuie să vi le spun. Voi știți deja ce s-a întâmplat în ce privește Israel cu mișcarea Hamas și ați auzit și lucrurile pe care președintele Iranului le-a declarat. Aici este scris cu litere mari: BEIJING-UL SPRIJINEȘTE MOSCOVA; puteți vedea cum evenimentele se conturează în forma în care trebuie să aibă loc în timpul de sfârșit. Am văzut cum Hamas-ul - această organizație ucigașă - și-a sărbătorit marea ei biruință. Primul lucru pe care l-au făcut a fost să ceară retragerea totală a ceea ce ei numesc putere de ocupație, și care este pe această poziție în Israel din 1967. Adevărul este că puterea de ocupație sunt palestinienii, iar Israelul se află în țara făgăduită părinților lor.

Nu vrem să spunem acum mai multe pentru că asta o face deja mass-media, dar pe mine mă interesează un alt lucru mult mai mult. Noi primim știri direct de la Vatican și aici puteți vedea că în 16 ianuarie a fost discutată această temă: Noi vedem în Hristos chipul lui Dumnezeu, după care vin versetele din Coloseni 1:3 și Coloseni 1:12-20. Totul este frumos decorat biblic, dar noi suntem mulțumitori că putem diferenția, prin har, între original și fals.

În 19 ianuarie, îl vedem pe papa Benedict al XVI-lea invitându-i pe creștini și pe iudei să dea mai departe „*făclia celor 10 porunci*”, iar puțin mai încolo se vorbește despre audiența acordată rabinului Romei.

Dacă observați cum are loc unificarea Europei, atunci trebuie să înțelegeți că venirea Domnului este foarte aproape. Benedict al XVI-lea s-a adresat rabinilor din Roma, iar articolul în care se relatează aceasta poartă numele de Biserica catolică vă este aproape și este prietenul vostru. Ba mai mult, rabinul-șef, pe numele său David, propune includerea papei Pius al XII-lea în rândul „*neprihăniților dintre națiuni*”. Pius al XII-lea a fost 13 ani nunțiu papal în Germania. În 1923 se afla la Mfncchen în timp ce Hitler organiza un puci împotriva guvernului, iar în 1933 era la Berlin, atunci când Hitler era ales cancelar, pentru ca acum să fie propus pentru numirea între „*neprihăniții dintre națiuni*”.

Judecata o lăsăm în mâna lui Dumnezeu. Trebuie doar să mai spunem că și iudeii sunt orbi dacă Dumnezeu nu le deschide ochii.

Multe alte lucruri am mai putea citi, dar vreau să mai iau o singură frază: Joseph Levada, acest mare bărbat din California care ocupă acum poziția de cardinal pe care o deținea Ratzinger și împreună cu care a compus cel mai recent catehism catolic, are cele mai mari șanse să devină cea mai înaltă autoritate de acolo. Dar cum am spus deja, lăsăm toate aceste lucruri în mâinile lui Dumnezeu. Datoria noastră este să nu trecem indiferenți pe lângă aceste evenimente, ci să recunoaștem împlinirea proorociei biblice chiar sub ochii noștri.

În mod deosebit, ne gândim la poporul Israel, poporul ales. În legătură cu acesta aș vrea să citesc două versete biblice: Ezechiel 39:27 „*Când îi voi aduce înapoi dintre popoare, și îi voi strânge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri. Și vor ști că Eu Sunt Domnul, Dumnezeul lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strâng iarăși în țara lor ; nu voi mai lăsa pe nici unul din ei acoloși nu le voi mai ascunde Fața Mea, căci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu*”.

Din proorocul Țefania, pe scurt, cuvintele din cap.3:16 „*În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile! Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, și nu va mai putea de veselie pentru tine*”. Voi puteți citi mai departe, dar noi avem deja descrisă clipa în care Dumnezeu își va descoperi harul Său. Pentru că nu Israelul va mai lupta, ci Domnul . În ultima luptă, El va interveni și dușmanilor lui Israel li se va cere socoteală. În Evrei 10 avem redat acest lucru, într-un fel foarte deosebit și într-o legătură directă cu timpul de sfârșit. De la vers.36 „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. Încă puțină, foarte puțină vreme și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi*”.

Cuvântul din Habacuc, cap.2:4, spune așa: „...dar cel neprihănit va trăi prin credința lui” și continuă în Evrei 10:38 „...dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu Suntem din aceia care dau înapoi ca să se peardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului. Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd”. Aceasta ne duce la Romani 4 unde este scris că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și nu s-a uitat la împrejurări, ci a ținut la făgăduința care i-a fost dată.

Făgăduințele lui Dumnezeu sunt „*da*” și „*amin*”. Acolo unde nu este o făgăduință, nu poate fi nici credință. Dacă nu este credință, nu poate fi nici o împlinire. Mai întâi este dată o făgăduință, apoi vine credința și după aceea noi vedem împlinirea a ceea ce a fost făgăduit și crezut. Frații noștri o pot confirma. Aceasta este propovăduirea pe care o vestim noi în întreaga lume. Dumnezeu a dat făgăduințe în legătură cu prima venire a lui Isus Hristos și ele au fost împlinite. În legătură cu timpul de sfârșit au fost date făgăduințe pentru Biserică și pentru Israel. De aceea, copiii făgăduinței sunt aceia care cred Cuvântul făgăduit, îl trăiesc și îl văd în împlinire.

Eu îl citez pe domnul Larkin, care afirma că la prima venire a lui Hristos au fost împlinite 109 proorocii și făgăduințe. Cu o mare bucurie pot spune că Noul Testament a început cu împlinirea făgăduințelor date în Vechiul Testament. Dacă Ioan Botezătorul a fost un prooroc făgăduit, Isus Hristos a fost Mesia cel făgăduit. Acestea au fost făgăduințe pe care le găsim în tot Vechiul Testament, dar ele s-au împlinit când cerul a coborât pe pământ și au avut loc minuni, așa cum se întâmplă când Dumnezeu își împlinește făgăduințele.

Puteți citi din Luca 1 despre pogorârea îngerului Gavril, care a venit din prezența lui Dumnezeu pentru a-i spune lui Zaharia că nevasta sa, Elisaveta, va avea un fiu, căruia îi va pune numele Ioan, căci el va fi acela care va umbla înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie, ca să-I pregătească Domnului un popor ales. În vers. 17 este și scris că le va întoarce inimile părinților la copii.

Dragi frați și surori, Dumnezeu a făgăduit că va trimite un prooroc înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului . Ce altceva să propovăduim noi oamenilor? Să le aducem povești? Asta fac alții. Noi trebuie să vestim așa cum este scris în planul de mântuire al lui Dumnezeu și să le arătăm din Sfânta Scriptură ce este ziua Domnului . În proorocul Isaia 13, de la vers.16, este descrisă ziua Domnului , la fel ca în Ioel 2 și în Țefania și în prima predică a lui Petru din ziua de Rusalii. În Faptele apostolilor 2:20, Petru a vorbit despre ceea ce fusese făgăduit în Vechiul Testament: „...soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului”.

Dacă Domnul Dumnezeu spune că îl va trimite pe proorocul Ilie înainte ca această zi mare și înfricoșată să vină - ziua judecării - în care necredincioșii vor fi ca patele înaintea Lui, în care totul va arde cu mare căldură, cum este scris în 2Petru 3:10 „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț*”. Înainte ca această zi să vină, Dumnezeu a hotărât-o așa, și nu eu. Așa este descrisă în Biblie, și nu într-o revistă săptămânală.

„*EU vă voi trimite pe proorocul Ilie...*” Aici noi avem făgăduința principală pentru timpul nostru și nu vrem să jignim pe nimeni, dar să faci parte dintr-o religie nu este de ajuns... să spui povești biblice, nici aste nu ajunge. Avem nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp ca să avem parte de slujba pe care Dumnezeu a făgăduit-o.

O spunem oamenilor din întreaga lume: dacă este cineva în slujba lui Ioan Botezătorul, el va pregăti calea Domnului ; dar dacă este vorba de ultimul prooroc, o puteți citi din Matei 17:11, unde este scris: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „ Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile ”.

În Maleahi 4:5 avem făgăduința trimiterii lui Ilie, dar în vers.6, în privința zilei care va arde, ni se dă o făgăduință dublă: „ El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor ”. *Vedeți, în Noul Testament a fost pomenită doar prima parte - cea în legătură cu slujba lui Ioan Botezătorul - dar nu și partea a doua. Puteți citi din Luca și din alte locuri. De aceea, noi trebuie să împărțim corect Cuvântul Adevărului.*

Apoi, trebuie să o spunem din nou că pe lângă o făgăduință a lui Dumnezeu nu putem trece pur și simplu. Suntem noi aici ca să-l predicăm pe Ioan Botezătorul sau ca să-i aducem laudă fratelui Branham? Nu pentru asta suntem noi aici... Noi îl propovăduim pe Isus Hristos cel răstignit ca să avem parte de făgăduințele lui Dumnezeu. La ce ar ajuta dacă am veni aici ca să citim și să cântăm din Coloseni 1? A fost citit și cântat, dar la ce ajută asta?

Mai întâi trebuie să aflăm voia lui Dumnezeu, să căpătăm o legătură cu El, după cum este scris că inimile copiilor vor fi întoarse; nu știința sau teologia, ci inimile copiilor lui Dumnezeu. EL vorbește inimilor noastre.

Să ne întoarcem la cuvântul pe care l-am citit din Evrei 10. Dacă suntem în cunoștință de voia lui Dumnezeu trebuie să o și împlinim. Vreau să citesc câteva versete și fie ca cuvintele lui Dumnezeu să ne meargă la inimă. Mai întâi să punem față în față ascultarea și neascultarea, blestemul neascultării față în față cu binecuvântarea ascultării, în legătură cu Israel și Biserica. Romani 11 de la vers.30: „ După cum voi odinioară n-ați ascultat de Dumnezeu, și după cum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum, tot așa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare.Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți ”. Aici este punctul! Toți am fost născuți în această necredință și neascultare, care dispare numai dacă Dumnezeu ni se descoperă, dacă mahrama este dată la o parte. Noi am primit har de la Dumnezeu ca să putem face deosebirea între ascultare și neascultare.

Frați și surori, s-o spunem așa cum este! Noi nu ne înălțăm peste nici un om și nu judecăm pe nimeni. Dar astăzi avem 347 de biserici protestante în Conciliul Mondial al Bisericilor și, recent, Biserica metodistă din Statele Unite a introdus și ea proslăvirea Mariei. Da, s-a scris despre asta, o puteți citi. Cât de importantă este închinarea și proslăvirea Mariei?! Toți trebuie acum să ia parte la asta și e limpede încotro duce acest lucru. Totul este evlavios, dar rămâne o amăgire...

Este în însărcinarea noastră să nu judecăm, ci să propovăduim Adevărul. Maria a fost o unealtă aleasă, și a primit har înaintea lui Dumnezeu. Cea mai mare însărcinare pe care a primit-o vreodată o femeie, ea a împlinit-o, pentru că așa este scris. Dar mai este scris că este doar un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor, omul Isus Hristos. Aceste lucruri nu ai voie să le schimbi. Domnului nostru i se cuvine toată cinstea, pentru ce a devenit El pentru noi: Fiul lui Dumnezeu, fiul omului, fiul lui David, fiul lui Avraam, Mielul lui Dumnezeu, Mijlocitor între om și Dumnezeu, Mare Preot... totul în toate.

Ei accentuează cât de importante sunt rugăciunile adresate Mariei. Ea nici nu știe nimic despre aceste rugăciuni. Dacă cineva, undeva, folosește un rozariu în rugăciune, ea nici nu știe despre așa ceva. Acest lucru ne umple pe noi cu o mare mâhnire.

Ne întoarcem la acest cuvânt: „*Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare, ca să aibă îndurare de toți*”. Numai aceloră căroră El vrea, li se descoperă. Înainte să intre în Slavă, El a spus: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, și Eu voi fi cu voi*”. Noi Îl vedem ca Cel înviat, vorbindu-le celor ce sunt ai Lui. Nici un om nu L-a mai văzut pe Domnul nostru, înafara celor credincioși. Potrivit cuvântului din 1Corinteni 15, peste 500 de frați L-au văzut deodată, împreună, și apoi Pavel spune, la sfârșit: „*După ei toți, ca unei stîrpituri, mi s-a arătat și mie*”.

După înviere, El s-a descoperit aceloră care L-au crezut și căroră le-a putut încredința Cuvântul, căroră le-a putut vorbi prin Moise, prin psalmi și prin prooroci și le-a arătat totul. Toți ceilalți nici n-ar fi crezut, dar poporul lui Dumnezeu crede. Dacă Domnul vorbește cu noi, inimile noastre ard și noi știm că El are o lucrare de făcut prin noi.

Frați și surori, prin aceasta noi recunoaștem că am primit har înaintea Lui. Să primim și să credem făgăduința pentru acest ceas. Trebuie să avem o părtășie adevărată cu Dumnezeu, pe care n-o putem avea închiși în vreo religie. Să devenim una cu Domnul și Răscumpărătorul nostru!

La ce ajută toată această unificare care are loc la Roma, dacă Cuvântul din Ioan 17 spune că noi cu El suntem una? Citiți de la vers. 21: „*Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis*”. Aici nu este vorba de o unificare politică, nici de o unire religioasă, ci de Dumnezeu în Hristos și Hristos în noi. Este vorba de ceea ce avem noi în inimă față de ce face Dumnezeu în aceste zile.

1Corinteni 1:1: „*Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru*”. Aici avem o exprimare puternică. Mai întâi a fost chemat Pavel, prin voia lui Dumnezeu, pentru cei aleși de Dumnezeu și sfințiți în Hristos, ca să le împărtășească ceea ce lui i-a fost dăruit de la Dumnezeu. La fel este cu toți cei chemați de Dumnezeu și trimiși, nu pentru o lucrare proprie, ci pentru chemarea afară a bisericii celor întâi-născuți.

Fratele Branham a spus-o clar și răspicat: cine nu va avea pecetea lui Dumnezeu, va primi semnul fiarei. Există doar două grupe aici, de aceea trebuie să luăm o decizie statornică. Eu cred că în prima cântare ni s-a amintit pe ce cale plină de batjocuri și ocări a mers El până la cruce. Ne întrebăm, de ce a trebuit să fie El bătut și scuipat? Nu există nimeni pe pământ care să fi pățimit asemenea lucruri. Lui i s-a spus că are drac, pe Beelzebut, totul I-a fost spus. De aceea, îți întorceai fața de la El când îl vedeai. Dar El a purtat vina noastră, ne-a iertat păcatele și sângele Mielului a fost vărsat pentru ca noi să avem pace și împăcare cu Dumnezeu.

Așteptăm cumva cuvinte bune de la oamenii acestui timp, ca ei să ne vorbească de bine? Ce lucruri i-au fost spuse fratelui Branham? El a purtat Cuvântul în timp ce toți ceilalți au fost

sărbătoriți, au clădit împărății în Împărăția lui Dumnezeu... iar el a fost cel rătăcit! El nu s-a potrivit nicăieri, dar ei nu s-au gândit să se cerceteze dacă nu cumva ul eiulnone sunt în rătăcire. Să nu așteptăm, dar, să fim bine-văzuți de oameni. Calea pe urmele lui Hristos este aceasta: „*Vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă*”.

În ce privește voia lui Dumnezeu, să mai citim câteva versete în care vedem că nu este deajuns să ne rugăm „*așa cum este în cer, să fie și pe pământ*”. Noi trebuie să cunoaștem voia lui Dumnezeu.

În Evrei 10 de la vers. 7, El spune: „*Atunci am zis: 'Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!' După ce a zis întâi: 'Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat' (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: 'Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule' . El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această 'voie' am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna*”. S-a terminat cu jertfele pentru păcat și cu arderile de tot pentru că în Scriptură este scris „*Iată-Mă, Eu vin să fac voia Ta, o, Dumnezeule!*”.

Acum, acest cuvânt este valabil și pentru noi, ca să nu trecem pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu, ci să trăim în voia Lui prin har. Să citim din Psalmul 40, pentru că este în legătură cu aceasta, de la vers.6: „*Atunci am zis: 'Iată-mă că vin! în sulul cărții este scris despre mine - vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!'*” . Vă rog să vă opriți o clipă la acest cuvânt.

În Evrei 2:12-13, Pavel ia acest cuvânt din Vechiul Testament și ne arată cum a devenit realitate: „*când zice: 'Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării'. Și iarăși: 'Îmi voi pune încrederea în El' . Și în alt loc: 'Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!'*” . În Vechiul Testament este scris doar „*Iată-Mă!*”, dar aici avem „*Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!*” . Aici răscumpărarea a fost deja isprăvită. Fiul Lui Dumnezeu i-a dus și pe ceilalți fii în slavă: „*Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care Sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce Sunt sfințiți, sunt dintr-Unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească ' frați'*” (Evrei 2:10-11). Laudă Dumnezeului celui viu!

Dacă ne întoarcem la cuvântul din Isaia 8:16, vom găsi că fusese deja scris „*Învelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei*”. Opriți-vă vă rog la această frază. Apoi e scris de la vers. 17: „*Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea. Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul , suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului*”. Cine poate răstălmăci aceste cuvinte?! Totul este descoperire! Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul. Lucrurile sunt spuse așa cum aveau să fie, dar înțelesul le este puțin „*învelit*” . În Evrei 2, însă, împlinirea lor este arătată într-un mod atât de puternic, încât toți ar trebui să-I aducem laudă lui Dumnezeu.

Să mă iertați, frați și surori, dacă repet acest lucru, dar nu a mai fost vreodată un timp în care, de la Geneza la Apocalipsa, toate lucrurile să fie atât de clar descoperite. Dumnezeu a vrut să fie așa, pentru că avem nevoie de această călăuzire divină și Cuvântul trebuie să devină lumina picioarelor noastre. Odată ce ne-a fost descoperit, Cuvântul lui Dumnezeu a devenit cel mai prețios lucru pentru noi și orice răstălmăcire a ajuns o urâciune. Cine a primit Cuvântul lui Dumnezeu descoperit, acela nu mai poate primi nici o răstălmăcire.

Începând din Geneza 1:26, unde este scris „*Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră*”, ei au zidit închipuiri, fără să meargă și la alte versete biblice. La cap.3:22 este scris: „*Domnul Dumnezeu a zis: 'Iată că omul a ajuns ca unul din Noi'*”. De aici mergeți la Geneza 11:7 („*Haide să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora*”) și apoi la Geneza 18, ca să vedeți că Domnul însuși a spus că se va pogorîcu doi îngeri, împreună cu care a venit la Avraam și au mâncat, după care îngerii au mers mai departe la Sodoma, în timp ce Domnul a rămas cu Avraam. „*Atunci Domnul a zis: 'Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...'*” (Geneza 18:17). Vă rog, mergeți de la un verset la altul, pentru că Dumnezeu nu are nevoie de explicațiile noastre.

Dacă mergeți pe urmă la Isaia 6, unde Domnul a întrebat: „*Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?*”, citiți și în Ezechiel 1 și în Apocalipsa 4, unde numai Domnul Dumnezeu este arătat pe tron, și unde este scris limpede că pe tron ședea UNUL. Nu a existat nici un timp în care trei dumnezei să fi stat pe tron. Nu, niciodată! Dacă Isus Hristos șade la dreapta majestății lui Dumnezeu, aceasta este așa cum stă scris în Psalmul 110: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale*”. În 1Corinteni 15:25 este asemenea scris „*Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale*”. Deci, trebuie să vedem în Sfânta Scriptură legătura pe care Domnul a pus-o acolo.

În evanghelia lui Ioan, cap.17:2 avem un exemplu minunat pentru ceea ce Dumnezeu a spus și a și făcut: „*...după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor aceluia pe care I i-ai dat Tu*”. Aici este vorba de o putere. „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac*”. Domnul nostru a strigat pe crucea de la Golgota „*S-a isprăvit!*”. El a isprăvit lucrarea și o desăvârșește cu cei ce sunt ai Lui, pentru ziua în care va reveni.

Cu versetul din Ioan 17:2 mergem în evanghelia lui Matei, cap.28:18 „*Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: 'Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ'*”. Dar în Evrei 2:8 este scris „*Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi Sunt supuse*”.

Domnul nostru este biruitorul de la Golgota. Uneori, poate credem că El întârzie în împlinirea făgăduințelor Lui, pentru că noi de mult am fi vrut ca totul să fie isprăvit, dar aceasta este îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. EL așteaptă ca ultimii dintre cei chemați înainte de întemeierea lumii să intre, după cum în Isaia și în Daniel este scris: „*Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii*” [Daniel 12:10].

A sosit timpul ca toti cei ce-l cred pe Hristos sa-l respinga pe anticrist, iar cei care-l urmeaza pe anticrist sa nu-l poata primi pe Hristos. Un astfel de amestec nu poate avea loc. „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adica celor ce cred in Numele Lui, le-a dat dreptul sa se faca copii ai lui Dumnezeu*” [Ioan 1:12]. „*Prea iubitilor, acum Suntem copii ai lui Dumnezeu. Si ce vom fi, nu s-a aratat inca. Dar stim ca atunci cand Se va arata El, vom fi ca El; pentru ca Il vom vedea asa cum este*” [1 Ioan 3:2].

Dragi frați și surori, timpul chemării afară, timpul pregătirii este aici. Timpul răzgândirii a trecut, pentru că nu putem să ne jucăm cu harul pe care l-am primit. Acesta este timpul de sfârșit, ceasul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu nouă prin har.

Eu am scris o scrisoare circulară pe care voi ați citit-o: putem să privim cu 40 de ani în urmă, timp în care Dumnezeu a lucrat vizibil și audibil. Acest lucru nu și-l poate lua un om, afară doar dacă este dat de la Dumnezeu. Am putut eu ști că timpul va mai ține?

Fratele Branham o spunea de multe ori că fiecare predică ar putea fi ultima și chiar a socotit cu privire la venirea lui Isus Hristos. Dar apoi a venit călăuzirea prin care el trebuia să zidească o capelă, în timp ce el aștepta și propovăduia mai departe venirea Domnului și primea călăuzire. Eu am cumpărat terenul vecin sub aceeași călăuzire. Am intrat pe poarta cea strâmtă pe terenul vecinului, care era plin de buruieni și măcăcini, și am îngenunchiat. Nu planificasem nimic înainte. Nu L-am rugat eu pe Dumnezeu să o facă; a fost călăuzirea Lui.

Să fim sinceri, ca Biserică a lui Hristos noi avem nevoie de călăuzirea Lui. Nu putem umbla în întuneric, bâjbâind, ci avem nevoie de Cuvântul Lui descoperit.

Și eu aștept o ultimă călăuzire, dar ea va veni odată cu ultima lucrare a lui Dumnezeu, pentru că după aceea nu va mai fi nici o întrerupere. Ultima lucrare va veni cu o puternică revărsare a Duhului Sfânt, după cuvântul Scripturii, din Zaharia 4: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!*” Aici este scris despre „*piatra cea mai însemnată*”, cuvânt care nu mai apare nicăieri în Biblie. Ea va fi pusă în încheierea Templului cu strigăte de bucurie. Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu; nu ceea ce spun eu, ci ceea ce Dumnezeu a spus.

Noi n-am urmat un om și nu credem un mesaj al lui William Branham, ci credem că el a fost proorocul făgăduit cu mesajul divin pentru acest timp, pentru ca să fim întorși la Cuvântul lui Dumnezeu. Diferitele denominațiuni au fondatorii lor, iar cine nu are un fondator se bazează pe un prooroc sau o proorociță. Martorii lui Iehova îl au pe Russell, adventiștii pe White, mormonii pe Joseph Smith... toți au un fondator, sau un prooroc, sau o proorociță. Noi Îl avem pe Isus Hristos, Domnul nostru și Mântuitorul nostru. William Branham nu este un fondator al vreunei biserici, nu a fondat o religie, ci a fost un bărbat al lui Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp, cu toate făgăduințele care țin de planul de mântuire al lui Dumnezeu; aceasta este ceea ce noi credem și o și primim în inimă.

Nu mesajul unui om, ci mesajul divin printr-un bărbat trimis de Dumnezeu. Pentru aceasta Îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu.

EL dă făgăduințe, dar vai de noi dacă scăpăm timpul împlinirii lor, pentru că nu vom avea parte de ele. Să citim din Luca 19:41, unde Domnul s-a uitat spre Ierusalim și a plâns, spunând: „ *de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!* ”.

Eu asta am mai spus-o o dată aici și vă rog să mă iertați dacă o repet, ca fiu al unui țăran. Acolo, la centrul misionar din Krefeld, avem un bazin pentru botez și acolo vin uneori rațe. Cândva, nu erau doar două rațe, ci două plus doisprezece. Dar a fost un lucru care m-a copleșit și despre asta vreau să vă vorbesc. Când a început să se însereze, m-am gândit să ies afară să văd ce fac rațele și puii lor, dar n-am văzut nici un pui în preajmă. Nu mai era nici unul. Așa că mi-am pus ochelarii să îi caut. Ceva se întâmplase. Pentru că nu știam ce anume, m-am apropiat de rața-mamă și ea s-a speriat puțin, iar toți cei doisprezece pui au ieșit afară. Erau atât de bine acoperiți, că nu puteai vedea unul măcar. Atunci m-am gândit la mine și la Cuvântul scaps Domnului . „ *...de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi...* ”, acestea sunt cuvintele Domnului nostru.

Pentru mine aceasta a fost o predică foarte mișcătoare. Dacă natural stau lucrurile așa, cum vor fi lucrurile duhovnicește? O, Dumnezeu să ne dăruiască har!

Haideți să citim în 1Corinteni 15 de la vers.20 la 26. Noi ne bucurăm că sfârșitul este aproape și mai avem puțin de răbdat, cum am citit în Evrei. Dacă împlinim voia lui Dumnezeu, vom vedea și împlinirea făgăduințelor Lui. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „ *da* ” și „ *amin* ” ! Scriptura nu poate fi batjocorită, pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, după cum am citit.

De la vers. 20 este scris: „ *Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos* ” ...și fiți atenți la rânduială: „ *dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce Sunt ai lui Hristos* ”. Gândiți-vă la cuvântul din Evrei [„ *Eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul* ”]. Domnul îi cunoaște pe ai lui și fiecare să lase orice nedreptate, și oricine pronunță Numele Domnului. Și în vers. 24: „ *În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere.Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale* ”. Ce mai putem adăuga aici? Amin!

Despre ce este vorba? Oamenii au ieșit din voia lui Dumnezeu încă începând din grădina Eden, iar El a avut răbdare și cu Neamurile, la fel ca și cu Israel, pentru că toți am fost născuți în necredință și despărțiți de Dumnezeu. EL a vorbit personal lui Avraam, Isaac și lui Iacov, celor doisprezece seminții, apoi a venit ieșirea afară și Domnul a spus „ *Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie* ”. Pe urmă a fost dat Legământul, făgăduințele, chiar și Legea a fost necesară, după cum spune Pavel Galatenilor. Căci fără Lege cunoștința păcatului nu ar fi fost măcar, și ea are un loc deosebit în planul de mântuire. Pe urmă a venit harul, după cum este scris în Ioan 1, și anume că Legea a venit prin Moise, dar harul și adevărul a venit prin Isus Hristos, Domnul nostru. Dacă am primit har înaintea lui Dumnezeu, El ne va vorbi și vom avea o părtășie personală; nu vor mai învăța unii pe alții, ci „ *toți vor fi învățați de Dumnezeu* ”.

Deci, nu e de ajuns să ne rugăm „*voia Ta să se împlinească*”, ci voia noastră trebuie să o punem în voia lui Dumnezeu și s-o trăim. Amintiți-vă de cuvintele Domnului nostru atunci când rudele Lui au vrut să vorbească cu El. Drept răspuns, El a zis: „*Mama Mea și frații Mei Sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l împlinesc*”. Vedem astfel cum Dumnezeu ne-a inclus în planul Său de mântuire, prin har. Pentru că am fost aleși după plăcerea voii Lui. Așa cum prin și în Fiul lui Dumnezeu toate făgăduințele care ne-au fost date cu privire la El au fost împlinite, așa trebuie să se împlinească și făgăduințele date cu privire la fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Noi suntem în împărăția lui Dumnezeu și avem parte de ceea ce Dumnezeu a făgăduit. Vă rog să primiți acest lucru și să-l acceptați. Nu avem nevoie de o direcție nouă de credință, ci de o călăuzire în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este mare har pe care Dumnezeu ni l-a dăruit.

Așa cum în I Ioan 5 este scris: „*Trei Sunt care mărturisesc: Duhul, apa și sângele, și acești trei Sunt una în mărturisirea lor*”, noi credem întreaga mărturie a Scripturii și a Domnului nostru Isus Hristos. Biserica nou-testamentară stă sub sânge și potrivit nu poate să se atingă de noi; el poate sta împotriva noastră ca acuzator, dar noi aducem sângele care a curs pentru noi pe crucea de la Golgota, spunând: „*Eu sunt răscumpărat! Eu sunt un copil al lui Dumnezeu!*”. Nu lăsați să vi se fure acest drept.

Vreau să închei și vă întreb dacă puteți crede din inimă ceea ce Dumnezeu a făgăduit. Aceasta este confirmarea, pentru fiecare dintre voi, că ați găsit har înaintea lui Dumnezeu. Aceluia care găsește har înaintea lui Dumnezeu, El îi descoperă căile Lui. Cu acela Dumnezeu vorbește și inima lui arde de bucurie, pentru că El a trimis un prooroc și un rob înainte ca ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului să vină. Aici este și partea tristă: toți cei care nu dau crezare mesajului divin nu au nici șansa să se pregătească, pentru că Dumnezeu face totul conform Cuvântului Său. Numai dacă noi suntem în Cuvânt e posibil acest lucru, restul este religie.

Voia lui Dumnezeu este descoperită în Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp. Noi avem parte de acest cuvânt și eu îi mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu pentru harul pe care El mie mi l-a dăruit. E oare adevărat că mi l-a dăruit? Da, și de la bun început - pentru ca să cred așa cum spune Scriptura. Eu respect acest dar și îl prețuiesc ca un mare privilegiu.

Dacă l-aș fi auzit pe fratele Branham cu 20 de ani mai înainte, aș fi știut în inima mea că el este un bărbat trimis de Dumnezeu. Eu sunt un martor ocular, și în toți acești ani am ascultat împreună cu acești frați Cuvântul minunat, pentru ca să-l port la toate națiile și Dumnezeu să poată scoate afară poporul Său.

Scumpi frați și surori, noi trăim ultima parte a istoriei mântuirii și avem parte de ceea ce Dumnezeu face în prezent. Toți cei ce cred nu vor fi dați de rușine. Atunci când se va împlini timpul, vom vedea ceea ce am nădăjduit. Vom intra în Slavă și vom vedea pe Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul lui Israel. Veșnicului și credinciosului Dumnezeu îi aducem lauda și cinstea, închinarea și mulțumirea. EL ne-a călăuzit spre mesajul pe care a avut să ni-l spună. Domnul Dumnezeu să fie mult înălțat și proslăvit, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm și să mulțumim împreună, dar înainte de asta haideți să cântăm „*Așa cum sunt, așa trebuie să fie*”, cum o facem de fiecare dată.

Ne aplecăm capetele și ne adâncim în rugăciune. Vreau să întreb dacă este cineva care are o rugămintă deosebită pe care o putem aduce Domnului . Orice ar fi, Domnul ascultă rugăciunile voastre și dacă doi se învoiesc să ceară un lucru pe pământ, o vor primi.

Noi suntem în prezența lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Avem făgăduința că El ascultă rugăciunile noastre. În mod deosebit, Dumnezeu să vă binecuvânteze pe cei ce sunteți pentru prima oară în mijlocul nostru și să vă dea descoperire; să vă facă părtași la planul Lui de mântuire, prin har.

Înainte să ne rugăm, dați-mi voie să vă întreb dacă aveți vreo rugămintă deosebită pe care vreți să o puneți înainte, pentru descoperire sau vindecare. Nu uitați, Domnul i-a închis pe toți cei ce erau în neascultare sub necredință, dar apoi El ne-a chemat, ne-a primit și ne-a dăruit har. Toată vina ne-a iertat-o, toate păcatele ni le-a iertat și păcatele ni le-a șters, a rupt zapisul și l-a ținut pe cruce pentru ca noi să putem spune cum a spus Pavel, că „ *Dumnezeu a fost în Hristos, împăcând lumea cu Sine* ”. Cuvântul împăcării l-a pus în noi și de aceea strigăm în locul lui Hristos: Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu! Primiți harul, primiți Cuvântul și făgăduințele, primiți-L pe Isus Hristos.

Înainte să ne rugăm, doresc ca doi-trei frați să mulțumească Domnului pe scurt. Să ne rugăm împreună! Cine are o rugămintă deosebită, să ridice acum mâna. Mulțumesc, mulțumesc, peste tot sunt mâini ridicate.

Tatăl nostru ceresc, noi îți mulțumim din toată inima pentru prezența Ta, pentru Cuvântul Tău și pentru lucrarea Duhului Tău. Iubitule Domn , Cuvântul Tău este viu, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri. Astăzi Tu ne-ai vorbit nouă și vrem să-Ți mulțumim în mod deosebit pentru că ai spus „ *Aici Eu sunt* ” . Îți mulțumesc, iubitule Domn .

Tu ai venit la noi și nu te-ai rușinat. Ai venit ca să ne cauți și să ne mântuiești. TU ai spus „ *Iată-Mă, în sulul cărții este scris despre Mine* ” și acum spui iarăși „ *Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!* ” . O, mare Dumnezeu, ce minunat ești Tu! Nu ai avut un singur Fiu, ci și pe noi ne-ai ales, după primul născut dintre mai mulți frați. Iubitule Domn , ce minunat este planul Tău de mântuire! Ce minunate sunt gândurile Tale cu noi!

Iubitule Domn , eu am rugămintea aceasta pentru mine și pentru toți frații: dăruiește-ne har să înțelegem seriozitatea timpului acesta. Sub călăuzirea Duhului Tău, voia Ta să se împlinească prin noi pentru ca încă o dată, cerul și pământul să fie clătinate. Brațul Tău să fie iar întins și binecuvântarea Ta să vină peste noi.

Împreună îți mulțumim încă o dată pentru că ai ținut Cuvântul Tău și făgăduințele Tale Tu le-ai împlinit, că ai trimis pe proorocul Tău și inimile noastre le-ai întors la Tine și la Cuvântul Tău. Mare Dumnezeule, îți aducem mulțumire pentru lucrarea pe care o faci și prin care ne aduci la desăvârșire, când vom vedea ceea ce am nădărdit.

Doamne, nici unul dintre cei ce sunt azi aici sau care aud acest Cuvânt să nu rămână de rușine.
Amin